

همیشه قدردان پیامبر باشیم/ درس امام علی(ع) به مردم

امام علی(ع) در کلام خود به مردمان می‌آموزد تا همیشه قدردان پیامبر باشند و خداوند کریم را از اعطای این موهبت بزرگ، وجود گرامی پیامبر اکرم(ص) در میان انسان‌ها، شاکر باشند.

امام علی(ع) در کلام خود به مردمان می‌آموزد تا همیشه قدردان پیامبر باشند و خداوند کریم را از اعطای این موهبت بزرگ، وجود گرامی پیامبر اکرم(ص) در میان انسان‌ها، شاکر باشند.

پیامبر اکرم(ص)، میزان حق

امام علی(ع) در نهج‌البلاغه پیامبر اکرم(ص) را به‌عنوان میزانی برای حق یاد می‌کند. عباراتی چون: پیشوای پرهیزکاران، چراغ راه، مسلک او مسلکی صحیح و شکوفا، سخنش قانون، روش او میزان و جداکننده حق از باطل، منش او عدالت محض و...

و در فرازی نیز فرمود: وَ خَلَفَ فِينَا رَايَةَ الْحَقِّ مَنْ تَقَدَّمَهَا مَرَقَ وَ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا زَهَقَ وَ مَنْ لَزَمَهَا لَحِقَ؛ و پرچم حق را فرا راهمان افراشت. آری، هرکه از آن پیش تاخت خود را از دین خارج ساخت، و هرکه از آن واپس ماند در چاه هلاکت افتاد، و آن که همراه او ماند به حق دست یافت.¹

رسالت پیامبر اکرم(ص)

حضرت امیرالمؤمنین(ع) در نهج‌البلاغه به تبیین موضوع رسالت پیامبر اکرم نیز پرداخته است. امام(ع) رسالت پیامبر را در بیدارگری و انداز مردم می‌داند و می‌فرماید: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا (صلى الله عليه و آله) تَذِيرًا لِلْعَالَمِينَ وَ أَمِينًا عَلَى التَّنْزِيلِ: به راستی خداوند، محمد مصطفی را- درود خدا بر او و خاندانش- برای جهانیان بیدارگر و بیم‌دهنده برانگیخت و او را امین وحی خویش ساخت.²

امیرالمؤمنین(ع) می‌کوشد تا اهداف رسالت پیامبر اکرم(ص) را تبیین کند. اهدافی چون: آشکار شدن حق و برملا شدن باطل، رستگاری انسان‌ها، پیکار با طاغیان و سرکشان...³ چنانکه فرمود: أُرْسِلْتُ بِأَمْرِهِ صَادِعًا وَ يَذْكُرُهُ تَاطِقًا فَأُذِي أَمِينًا؛ او را فرستاد تا به فرمانش کفر و جهل را درهم کوبد و نام و یادش را به همه گوید. او هم امانت را پاس داشت.⁴

امام علی(ع) در نهج‌البلاغه به بیان تلاش‌های پیامبر اکرم(ص) در راه هدایت مردمان پرداخته و لطف و علاقه آن بزرگوار به هدایت عامه مردم را گوشزد می‌کند. تلاش‌هایی که پیامبر(ص) بزرگوار بی هیچ اجر و مزدی در راه خداوند انجام می‌داد تا مسئولیت سنگین رسالت را به احسن وجه انجام داده باشد.

ازاین رو فرمود: يَسْوَقُهُمْ إِلَى مَنَاجِزِهِمْ وَ يُبَادِرُ بِهِمُ السَّاعَةَ أَنْ تَنْزَلَ بِهِمْ يَحْصِرُ الْحَسِيرُ وَ يَقِفُ الْكَسِيرُ فَيُقِيمُ عَلَيْهِ حَتَّى يُلْحَقَهُ غَايَتُهُ إِلَّا هَالِكًا لَا خَيْرَ فِيهِ حَتَّى أَرْأَهُمْ مَحْتَنَةً فَاسْتَدَارَتْ رَحَاهُمْ وَ اسْتَقَامَتْ قَنَاتُهُمْ؛ و همواره به راه نجاتشان هدایت نمود و پیش از آنکه رستاخیزشان فرارسد آنان را آماده ساخت، و در راه ماندگان و شکسته بالان را دست گرفت و یاریشان کرد تا به مقصد رسند- مگر آنها را که خود راه هلاکت را برگزیدند و از هر چیزی می‌گریختند - تا سرانجام به سر منزل سعادت رساندشان و در خانه امن و امان نشاندشان، و حال و روزشان سامان گرفت، و فراوانی و نعمت به رویشان ریخت.⁵

دعا برای پیامبر(ص)

امام علی(ع) در کلام خود به مردمان می‌آموزد تا همیشه قدردان پیامبر باشند و خداوند کریم را از اعطای این موهبت بزرگ، وجود گرامی پیامبر اکرم در میان انسان‌ها، شاکر باشند. ازاین‌رو در اکثر قریب به اتفاق خطبه‌هایش پس از ذکر و یاد خداوند و شمارش نعمات الهی بر پیامبر اکرم درود فرستاده و از آن وجود مقدس یاد می‌کند و برخی ویژگی‌هایش را به فراخور حال برمی‌شمرد.

به‌عنوان مثال در خطبه دوم این گونه از پیامبر اکرم(ص) یاد می‌کند: «... وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ أُرْسِلَ بِالَّذِينَ الْمَشْهُورُ وَ الْعِلْمُ الْمَأْثُورُ وَ الْكِتَابُ الْمَسْطُورُ وَ الثَّوَرُ السَّاطِعُ وَ الضِّيَاءُ اللَّامِعُ وَ الْأَمْرُ الصَّادِعُ .... و گواهی دهم که محمد (ص) بنده او و پیامبر اوست. او را به آیین پُرآوازه و نامدار، و دانشی رسیده از راه روایت و آثار، و منشور فراهم آمده در نوشتار، و نور درخشنده و فرمان قاطع و روشن گسیل داشت...«

امیرمؤمنان در فرازهایی از نهج البلاغه پس از یادکرد بخشی از ویژگی‌ها، زحمات و فداکاری‌های پیامبراکرم لب دعا گشوده علو درجات برای آن وجود عالی‌مقام طلب می‌کند. در واقع به انسان‌ها یادآوری می‌کند که آدمی در هر مقامی نیازمند دعا است و دعای بندگان در حق حتی بزرگترین خلق خدا نیز کارساز است: «وَأَكْرَمُ لَدَيْكَ ثَرْلُهُ وَ شَرَفُ عِنْدَكَ مَثَرَتُهُ وَ آتِهِ الْوَسِيلَةُ وَ أُعْطِيَ السَّتَاءَ وَ الْقَضِيْلَةُ: پروردگارا، از آسمان عدل خویش بهره‌ای بدو بخش و دریا دریا خیرات و برکات را بر او فرو ریز. پروردگارا، بارگاه دین او را بر هر بنایی بر افراز، و جایگاه او را در پیشگاهت بزرگ دار، و بر قدر و مرتبه او در آستانت بیفز، و ابزار پیشرفت در اختیارش بگذار، و بدو برتری و کرامتی افزون بخش.»[6]

پی نوشت:

[1] همان، خطبه 99.

[2] نهج البلاغه، خطبه 26.

[3] نک: خطبه‌های 99، 103...

[4] همان، خطبه 99.

[56] همان، خطبه 103.

[67] نهج البلاغه، خطبه 105.